

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

מאגר לנימוקים מקוצרים בדיני ממונות ©

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בירושלים בני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבית דין וכבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י הרכב מלא של שלושה או במעמד דיין יחיד

תיק מס'

2702.

נידון לפני הגרשז"ק בין אלמנה שהכניסה דירה שלמה לפני נישואיה, ובין בנו של הבעל מזיוו"ר, כאשר כ-20 שנה אחרי נישואיהם רשמה האשה חצי דירה ע"ש הבעל. הבן טוען שהיתה מתנה מהאשה לאביו ע"י הרישום, והירושה היא לפי הטאבו, וע"כ מגיע לו חלק מהבית שהיה גם של אביו. והאשה טוענת שלא התכוונה להקנות ולא מתנה אלא זה היה לצורך קבלת אישורים רשמיים להרחבת הבית ממשרד ממשלתי מסויים שנדרשו לכך ומוכיחה ממסמכים. והנידון הוא האם יש כאן פשר במקום שבועה, דהיינו אם האב היה מתווכח עם האשה על מי היה חובת ההוכחה, ומי נחשב המכחיש לקבל היסת מדרבנן.

ולכא' אם מוכח ממסמכים שהיה הכרח לרשום ע"ש בעל, אין ראיה מהרישום שזה מתנה. ואין הרישום מקנה בלי כוונה לתת. דלא הפעולה של הרישום מקנה, רק שזה הוכחה על כוונת הנותן.

ואילו כן היה כל רישום מחייב, והמכחישה צריכה ליטען, היה לקזז ממנה פשר שבועה מתוך חלקה, וצ"ע.